

Uit het juiste hout gesneden

‘Je hakt alles weg wat niet op een olifant lijkt’

BAKKUM Het geluid doet je eerder aan een Djembé-sessie, of een leger spechten denken, dan aan een workshop ‘Beeldhouwen in hout’. In het ‘Glazen Houtlokaal’, een tulpenkas op de grens van Bakkum-Noord staan zeven personen tussen de 20 en 70, achter een houten werkbank (ook wel ‘bokje’). Ze leven zich, onder leiding van Anja Jonker, met kloppers, beitels, gutsen en raspen uit op een stuk boomstam. De tractor, achterin de kas, zorgt voor een landelijk decor. Langs de zijkant staan enkele, door Anja gemaakte kunstwerken, die als inspiratiebron voor de cursisten dienen.

Henk de Reus

ABSTRACT Fred (63) doet al voor de 20ste keer mee. Hij is redelijk bekend met de techniek en heeft in het houtbewerken zijn passie gevonden. De workshops ziet hij als een dagje uit en hij vindt het er altijd erg gezellig aan toe gaan. “Ik kan mij op een dag als deze helemaal uitleven en ik ben altijd weer verbaasd over het eindresultaat. Van tevoren bedenkt Fred nooit wat hij zal gaan maken. “Ik laat mij altijd sturen door

● Fred hakt de 'olifanten' weg. Achter hem is de uil van Monica in de maak. Inzet: de uil van Monica na afloop

het hout”. Hmm, klinkt interessant, maar ook wat vaag. Fred verduidelijkt dit als volgt: “Beeldhouwen in hout is niet zo moeilijk” zegt hij. “Je neemt een stuk hout en hakt vervolgens alles weg wat niet op een olifant lijkt en wat er uiteindelijk van overblijft, is wat het is”. Het is een uitleg die ‘hout’ snijdt en van een

hoog abstractieniveau getuigt, toch? Fred wordt een toppertje waarvan we zeker nog meer gaan horen.

DRIE DIMENSIONAAL Monica (61) doet voor het eerst mee. Zelf zegt ze een nuchtere Hollandse te zijn, die met twee benen in de klei staat. Ze ziet het houtbewerken niet als

kunst, maar als een leuke bezigheid met gelijkgestemden. Monica: “Je moet mij tot de andere kant van het spectrum rekenen. Ik heb niet zo veel met abstractie”. In tegenstelling tot Fred weet zij wél wat zij deze dag gaat maken. Het wordt een uil”. Leuk bedacht, maar hoe maak je zoiets? Anja helpt haar op weg

met het maken van een houtskooltekening van een uil op het nog ruwe hout. Monica begint hierna enthousiast te hakken en te beitelen, alleen lijken de vormen 2-, in plaats van drie dimensionaal te worden. Ze bedenkt ineens dat er geen ‘hout’ van klopt als ze zo doorgaat.

Tussendoor komt Simon Kramer, de eigenaar van de tulpenkas, binnen om de aanwezige potkachel op te stoken. Als Simon op de cursisten afloopt en zegt dat hij hout voor de kachel nodig heeft, houdt iedereen angstvallig zijn/haar kunstwerk met beide handen vast. Simon lacht. Ook dit keer trappen ze er weer in.

Anja vertelt dat cursisten soms hun persoonlijkheid in het werk leggen. “Er komt regelmatig iemand, die twee dove kinderen heeft en altijd houten handen maakt. Handen fascineren hem omdat binnen zijn familie gebarentaal wordt gebruikt. Bijzonder toch, zoiets?”

Henk de Reus

EINDRESULTAAT Om 16.00 uur komen de cursisten achter hun bokje vandaan om de ervaringen uit te wisselen. Monica kijkt terug op een fantastische dag. Het is haar gelukt om de vertaalslag van 2-, naar 3D te maken. Ze is zo enthousiast dat ze, naast de uil, ook het bokje mee naar huis neemt. Wilt u zien hoe het er op zo’n dag aan toe gaat? Check de video op nieuwsbladcastricum.nl.